

Oma pieni maailma Madagaskar

31.10.2020 12.00

Madagaskarin tarjoamat elämykset ovat kuin toiselta planeetalta. Afrikan itäpuolella sijaitsevalle saarelle matkailijoita huokuttelee luonto lemureineen ja jättiläismäisine baobab-puineen.

Teksti ja kuvat: JANNE RIIKONEN

Kun Madagaskarin pääkaupunki Antananarivo rakennettiin, käytettiin suunnitelmaa "ei suunnitella." Sokkeloinen kaupunki on jäänyt lähes entiselleen Ranskan siirtomaa-ajan loputtua vuonna 1960.

Talot ovat huonossa kunnossa ja rakennusmateriaalina käytetään kaikkea mitä on saatavilla. Talojen seinät voivat olla esimerkiksi peltitynnyreiden kansista rakennettuja.

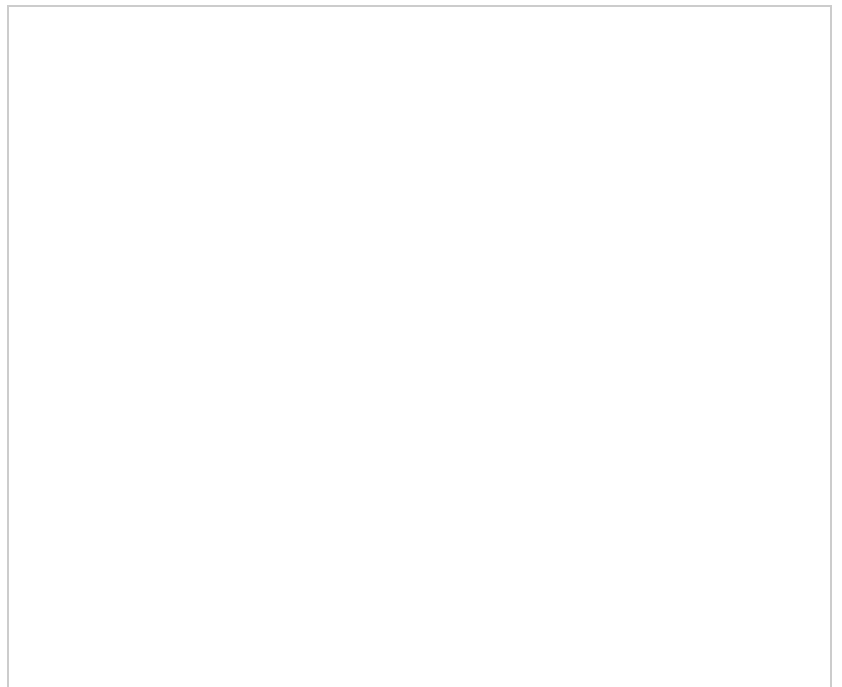
Autot ovat pääasiassa ranskalaisia ja vanhat kermanväriset Renaultit ovat etenkin taksikuskien suosiossa.

Antananarivon eli Tanan kuhisevilla lauontaimarkkinoilla on myynnissä muun muassa jäniksiä, ankkvoja, toukkia, kaloja, rapuja, litsejä, leipäpuun hedelmiä, toimistotarvikkeita ja soittimia.

Torilta löytää kaiken tarpeellisen ja hajut ovat sen mukaiset.

Kaupustelijat piirittävät matkailijan nopeasti, mutta myös siirtyvät pois, kun ilmoittaa hymyillen tarpeeksi selvästi, jos ei ole kiinnostunut heidän tuotteistaan. Madagaskar on hyvin köyhä maa, joten hinnat ovat edullisia.

Lennot Suomesta voi saada Pariisin kautta 1000 eurolla, mutta saarella ei rahaa paljon kulu. Kahden hengen keskitason hotellihuoneen pääkaupungista tai hyvän bungalowin rannikolta saa 20 euron vuorokausihintaan. Ruoka on halpaa, etenkin sesonkien herkulliset ja eksoottiset hedelmät.

Madagaskar on yleisesti turvallinen maa, mutta Antananarivossa kannattaa välttää arvotavaroiden, esimerkiksi kameran esittelyä. Paikallisetkin kulkevat usein reppu vatsan puolella, mikä on ihmisvilinässä suositeltavaa myös matkailijoille. Matkaoppaat suosittelivat välttämään pimeällä liikkumista pääkaupungissa. Jos kuitenkin tarvitsee lähteä liikkeelle, täytyy olla varuillaan. Mukaan kannattaa ottaa vain tarpeellinen määrä käteistä illallista varten ja laukut kannattaa myös jättää majoituspaikkaan. Matkaoppaat varoittavat myös jalkakäytävien isoista kuopista, joita ei pimeällä näe.

Saaren sisäisessä liikenteessä olisi paljonkin parantamisen varaa. Ainoa tapa liikkua kaupunkien välillä on taxi-brousse eli pikkubussi. Madagaskarilla tiet ovat paikoin huonokuntoisia ja taxi-broussella pääsee tunnissa vain 20-35 kilometriä.

Matkantekoon kuuluu pysähteleminen ostosten tekoa varten, mikä myös viivästyttää perillepääsyä.

Joskus rankkasateet ovat huutoneet sillan mennessään ja tienvarren pelto tuntuu tasaisemmalta ajoalustalta kuin varsinainen ajoväylä. Meno yltyy välillä rallimaiseksi ja matkapahoinvointi on yleistä. Auringon paahtaessa suoraan ajoneuvon sisään, kyyti on kaiken lisäksi hikinen. Ikkunan avaaminen ei paljon helpota, kun kyydissä voi olla 20 muutakin ihmistä sulloutuneina muutaman neliömetrin tilaan.

Taxi-broussematkan voi varata etukäteen ja halutessaan voi ostaa ylimääräisiä paikkoja tavaroille. Parhaat paikat ovat kuljettajan vieressä etupenkillä ja pidemmällä matkalla niistä kannattaa maksaa hieman ylimääräistä.

Saaren pohjoisrannikolla sijaitseva Nosy Be -saari on matkailijoiden suosima. Maisemat ovat kuin suoraan postikortista; valkoista rantahiekkaa, turkoosi vesi, palmut ja aurinkotuolit. Seksiturismin lisääntymisen myötä prostituutio pienellä paratiisisaarella on nykyisin näkyvää.

Nosy Ben vaihtoehtona kannattaa harkita Manakaraa, pientä ja leppoisaa rantakaupunkia maan itärannikolla. Manakarassa on vähän matkailijoita ja parhaassa tapauksessa matkailija voi saada pitkän rantapätjän kokonaan itselleen. Hotellien mainokset ovat haalistuneet auringonpaahteessa ja kaupungin yllä leijuu kepeän rauhallinen tunnelma. Pienemmissä kaupungeissa taksin virkaa toimittavat *pousse-pousse* -juoksuriksat, joita paikallisetkin käyttävät säännöllisesti. Intian valtameri tyrskyää tummansinisenä, joten uimaan pääsy ei ole aina itsestäänselvyys. Lisäksi Manakarasta pääsee maan ainoalla matkustajajunalla Fianarantsoaan, josta on hyvät yhteydet eri puolille.

Madagaskar irtautui Afrikan mantereesta yli 160 miljoonaa vuotta sitten ja ajan kuluessa saarelle on kehittynyt oma eläin- ja kasvikunta.

Noin 90 prosenttia löydetyistä kasvi- ja eläinlajeista ei tavata missään muualla maailmassa.

Tunnetuimpia Madagaskarin oudoista vipeltäjistä ovat lemurit, ihanan suloiset mulkosilmäiset puoliapinat. Kaikki lemurilajit ovat nykyään suojeltuja, koska paikallinen väestö on syönyt ne sukupuuton partaalle. Kameleontit ja muut liskot sekä värikkäät linnut ilahduttavat myös kaupungeissa. Luonnonpuistoissa voi tutustua luontoon oppaan johdolla. Ramonafanan luonnonpuistoon kannattaa ottaa mukaan vettä ja hyvät kengät. Alueella on vaarattomia, mutta inhottavia pieniä ilimatoja, vaikka opas sen kieltäisikin.

Yksi asia mikä matkaoppaista ei selviä, on paikallisten ystävällisyys ja luotettavuus. Köyhissä maissa liikkuminen saattaa tuntua turvattomalta, mutta ei Madagaskarilla. Paikalliset ovat tyytyväisiä siihen vähään mitä heillä on. Hymyyn vastataan poikkeuksetta hymyllä ja "salama"-tervehdykseen vähintään naurulla. Kaupanteko on helppoa ja tinkiminen kannattaa, eikä matkailijoilta yritetä hujata isoja rahasummia. Madagaskarilainen *mora mora* eli "hitaasti, hitaasti" -elämänasenne tarttuu ja on ihailtavaa.

Punavatsalemurit päästävät ihmiset todella lähelle. Kaikki lemurilajit ovat uhanalaisia, koska madagaskarilaiset ovat syöneet niitä huonon ravintotilanteen vuoksi.

Pääministerin palatsin kukkulalta aukeavat näymät Antananarivon sokkeloisille kaduille.

Bussimatkoilla matkailija voi nauttia kauniisti järjestetyistä hedelmäkojuista sekä silmillään että makuistillaan.

Madagaskaria ei kannata ajatella osana Afrikkaa, vaan se on pikemminkin oma maanosansa. 90-luvulta lähtien matkailu on ollut nousussa ja tänään se on yksi maan suurimpia tulonlähteitä. Luksusmatkoja ei juurikaan ole tarjolla, hygienia- ja elintarvikkeiden taso on matala ja aikakäsitys on "mora mora" -asenteen mukainen. Jos nämä seikat eivät haittaa, kannattaa pakata laukku ja lähteä seikkailulle.

FAKTAT MADAGASKAR

Valtiomuoto: tasavalta

Sijainti: Mosambikista noin 400 km itään

Asukasluku: 21,9 miljoonaa

Pinta-ala: 587 000 km²

Pääkaupunki: Antananarivo

Kielet: malagassi, englanti

Uskonnot: 52 % luonnon uskontoja, 41 % kristittyjä, 7 % muslimeja

Raha: ariary (1€ = n. 2800 ariarya)

Matkustusasiakirja: Passin tulee olla voimassa kuusi kuukautta maahan saapumisen jälkeen. Suomen kansalainen saa lentokentältä 30 päivän viisumin.

Rokotukset ja terveys: Kurkkumätä-jäykkäkouristus ja hepatiitti A sekä B suositellaan. Malariaa esiintyy ympäri vuoden.

Aikaero: +0-1h (ei kesäaikaa)

Miten pääsee: Suora lento Pariisista Antananarivoon tai useista kohteista Johannesburgin kautta.

Historiaa: 1896 Ranska julisti Madagaskarin siirtomaakseen.

Vuonna 1940 Saksa harkitsi juutalaisgheton perustamista Madagaskarille. 1958 saari julistettiin autonomiseksi tasavallaksi ja vuonna 1960 se sai itsenäisyyden Ranskalta. Levottomuudet eivät ole laantuneet, vaan edellinen presidentti Andry Rajoelina nimitettiin virkaansa sotilasvallankaappauksen jälkeen vuonna 2009.

Tammikuussa 2014 presidentiksi julistettiin Hery Rajaonarimampianina.

PLUSSAT

- o Ihmiset ovat luotettavia
- o Monimuotoinen ja kaunis luonto
- o Matkailijaystävällinen ilmapiiri

MIINUKSET

- o Huonot kulkuyhteydet
- o Epävaka poliittinen tilanne
- o Huono koulujärjestelmä

Monet madagaskarilaiset lapset joutuvat lopettamaan koulun kesken, koska heidän vanhemmillaan ei ole varaa antaa rahaa kouluruokaan.

Luonnossa kasvaa paljon villihedelmiä, joista voi nauttia kuka tahansa. Fianarantsoalainen poika haki puusta tuntemattomaksi jääneitä makeankirpeitä marjoja.

Kauppia Antananarivossa.

Antananarivon kaduilla ei kannata kuljettaa mukana mitään ylimääräistä, etenkin iltaisin.

Perinteinen ruokajuoma on rano vola, eli keitettyä ja pohjaan käretytettyä riisivettä. Krämmäleet ovat osa juomaa, jota paikalliset nauttivat kaikkien ruokien kanssa.